
[2001-17-RE](#)

CAUSA 2001-17-RE

Número de registre: 173-2001. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 15 DE NOVEMBRE DEL 2001

BOPA núm. 101, de 21 de novembre del 2001

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 16 d'octubre del 2001 per la representació processal de la Srta. Patrícia Yáñez de Aldecoa, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional de data 5 d'octubre del 2001 sobre la inadmissió de la causa 2001-17-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional de data 5 d'octubre del 2001;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pere Vilanova Trias;

Antecedent únic

Amb data 16 d'octubre del 2001, la representació processal de la Srta. Patrícia Yáñez de Aldecoa va formular recurs de súplica per demanar la revocació de la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2001-17-RE, presentat per presumpta vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució. Aquesta inadmissió a tràmit va ser acordada per l'aute del Tribunal Constitucional de data 5 d'octubre del 2001.

L'escrit de súplica assenyala que els magistrats del Tribunal Constitucional no són competents per conèixer d'aquest recurs d'empara ja que, d'una part, s'aprecien incompatibilitats amb llurs càrrecs segons l'article 91 de la Constitució i d'altra part s'haurien d'abstenir o ser recusats puix que la recurrent ha presentat a l'estranger denúncies contra aquests magistrats.

També manifesta que el Tribunal Constitucional "no entra a apreciar, ni a valorar, ni tampoc a determinar si els actes jurisdiccionals denunciats per la Srta. Patrícia Yáñez de Aldecoa, pel motiu

que no respecten els drets i llibertats contemplats en el títol II de la Constitució, són realment certs o no ho són. Simplement el Tribunal Constitucional es basa en resolucions dels tribunals penals ordinaris, les quals són completament il·legals, per afirmar sense entrar a un preceptiu anàlisi jurídic, que les resolucions judicials són bones”.

Per acabar, l'escrit sol·licita al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit el recurs d'empara 2001-17-RE, interposat contra l'auto de data 6 de juny del 2000, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

Fonaments jurídics

Primer

En relació amb el present recurs de súplica, aquest Tribunal Constitucional considera que ha d'aclarir una qüestió que no s'esmentava en l'escrit de recurs d'empara de data 18 de juny del 2001, i que versa sobre l'intent de la representació processal de la recurrent de denunciar una suposada vulneració de l'estatut d'incompatibilitats dels magistrats del Tribunal Constitucional, per tal d'aconseguir la recusació del Tribunal. Davant d'això, cal recordar que:

a) La invocació que fa la representació processal de l'article 91 de la Constitució és incorrecta, ja que aquest article està ubicat en el títol VII de la Constitució, intítulat “De la Justícia”, que fa referència als òrgans de la justícia ordinària. És en el títol VIII de la nostra norma suprema, concretament en l'article 96, on es descriu la composició i el funcionament del Tribunal Constitucional. Per tant, l'article 91 de la Constitució no és d'aplicació en aquest cas. Així mateix cal recordar que l'article 12 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional defineix de manera detallada el règim d'incompatibilitats dels magistrats que componen aquest Tribunal. També s'ha de remarcar que el nomenament dels magistrats del Tribunal Constitucional es troba regulat en l'article 10 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, i l'article 13 aclareix les garanties d'independència, la inamobilitat i el règim de sancions, així com el règim disciplinari aplicable als magistrats constitucionals. Amb aquests aclariments queda refutada aquesta part de l'argumentació de la representació processal de la Srta. Patrícia Yáñez de Aldecoa.

b) L'article 3 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional disposa que aquest Tribunal està sotmès únicament a la Constitució i a la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, raó per la qual aquest Tribunal no s'ha de pronunciar sobre les invocacions reiterades que la representació processal fa de normes jurídiques diverses de l'ordenament jurídic espanyol.

c) En aquest sentit, la temptativa de recusació o d'abstenció proposada per la recurrent no té cap fonament jurídic. La representació processal esmentada invoca l'article 73 de la Llei qualificada de la justícia, capítol quart, en base a una suposada denúncia davant d'una jurisdicció estrangera, però aquest article s'aplica només als batlles i als magistrats de la justícia ordinària. No és doncs invocable en general per als magistrats d'aquest Tribunal, ni és aplicable al present cas. Com ja s'ha dit, el Tribunal Constitucional està únicament sotmès a la Constitució i a la Llei qualificada del Tribunal Constitucional. En aquesta darrera norma, l'única remissió explícita a la Llei qualificada de la justícia es fa en el seu article 17, relatiu a la substanciació de la responsabilitat civil i penal dels magistrats constitucionals davant el Tribunal Superior de Justícia d'Andorra. Per tant, la seva argumentació no té cap relació amb aquest supòsit.

d) Una novetat addicional, en relació amb l'escrit de recurs d'empara d'aquesta causa, és la **fonamentació jurídica quarta**, sobre la “persecució criminal injustificada” contra aquesta

representació processal. Òbviament, el lletrat Sr. Josep A. Parramon Llavet ostenta la representació processal de la seva defensada, però no és ell mateix qui presenta en nom propi el recurs d'empara objecte del present recurs de súplica. Aquesta part del seu escrit no guarda, doncs, cap relació processal amb aquesta causa, i els fets que descriu, si s'escau, són propis de la justícia ordinària. Per tant, aquest Tribunal no els té en consideració en la resolució d'aquest recurs de súplica.

Segon

Pel que fa al contingut substantiu del recurs de súplica, la recurrent argumenta que el Tribunal Constitucional "es basa en resolucions dels tribunals ordinaris", que qualifica, sota la seva exclusiva responsabilitat, de "completament il·legals", i afegeix que ho fa "sense entrar a apreciar, ni a valorar, ni tampoc a determinar si els actes jurisdiccionals denunciats per la defensada són realment certs o no ho són".

Efectivament, la funció del recurs d'empara, quan s'invoca una suposada vulneració de l'article 10 de la Constitució, és justament la de valorar si els tribunals ordinaris han incorregut amb llurs decisions jurisdiccionals, en la vulneració esmentada, que cal provar. L'article 89 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional descriu de manera precisa aquesta etapa processal. I aquest Tribunal, en aquest cas com en tots, ha analitzat exclusivament si les argumentacions que fonamenten les decisions dels òrgans pertinents de la justícia ordinària s'ajusten a l'ordenament constitucional, si estan degudament fonamentades en relació amb les normes aplicables, i si són raonades en relació amb les normes aplicables. Són els òrgans jurisdiccionals ordinaris els que han de pronunciar-se sobre si els fets al·legats "són realment certs o no ho són". I el Tribunal Superior de Justícia ho ha fet de manera raonada i fonamentada en dret.

Tanmateix, el que la representació processal demana en realitat és una revisió de la causa en apel·lació, però aquest Tribunal Constitucional no és una tercera instància de la justícia ordinària, com ho aclareix la seva reiterada jurisprudència, i es limita a aplicar la Constitució i la Llei qualificada del Tribunal Constitucional. Per tant, cal recordar que el dret a la jurisdicció no equival al dret a obtenir satisfacció.

Sobre aquest extrem, i en relació amb l'aute de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia de data 6 de juny del 2000, aquest Tribunal reitera el seu pronunciament contingut en l'aute d'inadmissió a tràmit de data 5 d'octubre del 2001, i des d'aquesta perspectiva el present recurs de súplica no aporta fets nous ni argumentacions noves en relació amb el petitum de l'escrit de recurs d'empara.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Srta. Patrícia Yáñez de Aldecoa contra l'aute del Tribunal Constitucional de data 5 d'octubre del 2001 que inadmetia a tràmit el recurs d'empara 2001-17-RE.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal de la Srta. Patrícia Yáñez de Aldecoa, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 15 de novembre del 2001.

Pere Vilanova Trias

Joan Josep López Burniol

President

Vicepresident

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

Magistrat

Magistrat